

KERJASAMA UMNO- MCA

MENGUNTUNGKAN CINA

30 JUL 1991

**UCAPAN PERDANA MENTERI
DATO' SRI DR. MAHATHIR MOHAMAD
DI PERASMIAN PERHIMPUNAN AGUNG
TAHUNAN MCA
DI WISMA MCA, KUALA LUMPUR
PADA HARI AHAD, 28 JULAI 1991
PUKUL 9.30 PAGI**

SEMASA saya merasmikan Perhimpunan Agung MCA tahun lalu, mandat Barisan Nasional memerintah telah hampir tamat dan angin bertiup kencang ketika itu bahawa pilihanraya umum akan diadakan tidak lama lagi.

Seperti yang kita sedia maklum Barisan Nasional telah memperolehi kejayaan besar dalam pilihanraya umum yang diadakan tidak lama daripada itu pada tahun lalu.

Parti MCA bersama-sama parti komponen Barisan Nasional yang lain telah sama-sama memainkan peranan penting dalam membawa kemenangan Barisan Nasional dalam pilihanraya umum 1990.

Perhimpunan Agung MCA kali ini juga significant kerana ia diadakan tidak lama selepas kita melancarkan Dasar Pembangunan Nasional (DPN) dan Rancangan Malaysia Keenam (RM6). DPN dan RM6 merupakan rancangan pembangunan negara ke arah menjadikan Malaysia sebuah negara maju menjelang tahun 2020.

Negara kita Malaysia aman dan stabil, tidak seperti kebanyakan negara membangun lain yang penduduknya juga terdiri daripada berbagai kaum. Hari ini kita lihat di Eropah pun terdapat rusuhan, bahkan peperangan antara kaum berlaku dan akibatnya ekonomi merosot dan rakyat menderita.

Keamanan dan kestabilan di Malaysia berasas dan berpunca daripada pembentukan kerjasama Melayu-Cina di Kuala Lumpur pada tahun 1951.

Dalam pilihanraya Municipal Kuala Lumpur pada tahun 1952, UMNO Kuala Lumpur dan MCA Kuala Lumpur telah meneroka satu kerjasama yang amat berkesan yang memberi kemenangan besar kepada calon-calon MCA dan UMNO.

Selepas itu, Yang Teramat Mulia Almarhum Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj dan mendiang Tun Tan Cheng Lok telah

an ekonomi Malaysia tidak terjejas bahkan mencapai tahap yang tinggi dan jauh lebih baik dari negara-negara yang tidak perlu disusun semula masyarakatnya.

Pencapaian ini adalah hasil kerjasama kaum melalui Barisan Nasional, terutama di antara UMNO dan MCA. Sepertimana juga MCA dikecam oleh parti chauvinis DAP, UMNO juga dikecam kerana bekerjasama dengan MCA oleh parti ekstrimis Pas.

Ada kalanya MCA berasa begitu terancam oleh DAP sehingga ada dalam MCA orang-orang yang cuba menjadi lebih chauvinistik daripada DAP.

Mereka berpendapat bahawa dengan menunjukkan bahawa mereka mengutamakan kaum Cina lebih daripada DAP, mereka boleh mengalahkan DAP.

masih berkesan kepada parti-parti bukan Melayu.

Saya menarik perhatian kepada *about turn* DAP ini kerana ingin menekankan bahawa sebenarnya strategi kerjasama UMNO/MCA dan BN adalah lebih baik bagi kestabilan, keamanan dan pembangunan ekonomi Malaysia daripada chauvinisme ala DAP atau Pas dalam menjayakan masa depan orang Cina atau orang Melayu.

Oleh itu MCA tidak harus takut dikecam oleh orang Cina kerana kononnya tidak memperjuangkan hak mereka. Sebenarnya kerjasama Melayu/Cina dan UMNO/MCA lebih menguntungkan masyarakat Cina daripada konfrontasi Melayu/Cina yang dianjurkan oleh DAP.

Tidak ada keuntungan bagi orang Cina dalam sebuah negara di mana mereka menghadapi ketegangan dengan bumiputera.

Sokongan MCA, bersama-sama dengan MIC dan Gerakan serta parti-parti komponen Barisan Nasional kepada Dasar Pembangunan Nasional (DPN) adalah secocok dengan kerjasama antara kaum ini.

DAP pun tidak berani menolak bulat-bulat DPN kerana penolakan akan ditentang oleh rakannya daripada Semangat 46 dan Pas. DPN daripada segi prinsipnya tidak boleh dijadikan isu politik untuk mengancam MCA.

Apa yang dibuat oleh DAP ialah apa yang dikatakan "*nit-picking*" atau mencari kutu, satu-satunya tabiat DAP.

MCA mesti kekalkan kerjasama dengan UMNO dan lain-lain anggota BN.

Kerjasama inilah yang menjadikan Malaysia stabil daripada segi politik dan menyebabkan pertumbuhan ekonomi yang diakui oleh dunia sebagai yang tertinggi sekali dalam dunia dan yang mana hasilnya banyak dinikmati oleh masyarakat Cina.

Hari ini banyak negara lain ingin tahu apakah rahsia kejayaan Malaysia. Mereka kagum dengan harmoni antara kaum yang terdapat di Malaysia berbanding dengan ketegangan antara kaum di lain-lain negara berbilang kaum.

Mereka kagum dengan dasar-dasar yang dibentuk oleh kita bersama dan kejayaan kita melaksanakan rancangan-rancangan lima tahun kita.

Kita percaya bahawa pembahagian kekayaan hanya boleh dibuat daripada *the enlarged portion of the economic cake*.

Hanya apabila ekonomi tumbuh baharulah pembahagian dibuat. Dengan adanya kestabilan politik maka ekonomi negara telah tumbuh dengan pesat dan kita dapat membahagikan kepada semua kaum apa yang kita rancang untuk mereka.

Dalam sistem BN kita menyelesaikan masalah melalui rundingan, bukan melalui demonstrasi atau *public debate* yang te-

membentuk *alliance* atau Perikatan yang menggabungkan UMNO dan MCA dalam satu parti campuran yang bukan sahaja memberi kejayaan kepada kedua-dua parti bersama MIC dalam pilihanraya yang penting pada tahun 1955, tetapi juga menentukan satu bentuk kerjasama antara kaum yang unik dan yang menjamin keamanan dan kestabilan Malaysia semenjak dari itu.

Saya yakin jika Perikatan tidak dibentuk, negara kita akan menjadi seperti lain-lain negara berbilang kaum yang selalu mengalami rusuhan dan tidak stabil.

Kerjasama memerlukan tolak-ansur pihak-pihak yang terlibat. Tolak-ansur atau *give and take* mestilah adil dan *fair* atau saksama. Jika satu pihak meminta terlalu banyak untuk dirinya, maka ini bermakna tolak-ansur yang tidak adil. Tetapi masalahnya ialah menentukan apakah yang adil dan apakah yang tidak?

Peristiwa Mei 1969 berlaku kerana adil ditakrifkan sebagai Melayu bekerja dengan kerajaan dan bukan Melayu memonopoli sektor swasta, di mana kekayaan yang tidak terhad boleh diperolehi.

Takrif adil seperti ini adalah salah kerana orang Melayu mahu bahagian mereka dalam ekonomi dan orang bukan Melayu juga mahu bahagian mereka dalam sektor awam.

Oleh kerana kita terlalu liberal dalam mempraktikkan demokrasi, walaupun ada ISA pada ketika itu, cakap-cakap dan tindakan-tindakan yang ekstrim dibenarkan sehingga keadaan menjadi amat tegang dan rusuhan berlaku pada tahun 1969.

Hari ini kita lebih faham dan kita lebih matang mengenai amalan demokrasi dalam negara kita.

Kita lebih tahu tentang apa ianya tolak-ansur atau *give and take* dan sebanyak mana satu kaum mesti *give and take* berbanding dengan kaum lain.

Pada tahun 1970 Dasar Ekonomi Baru (DEB) telah dibentuk bertujuan untuk membasmi kemiskinan tanpa mengira kaum dan menyusun semula masyarakat supaya kegiatan ekonomi tidak ditentukan mengikut kaum.

Dasar ini diterima oleh semua pihak. Mungkin semasa pelaksanaannya ada penyelewengan berlaku. Tetapi hasil DEB yang tak dapat dinafikan ialah, pertama; rusuhan kaum tidak lagi berlaku tetapi sebaliknya negara menjadi aman dan stabil, kedua; pembahagian kekayaan menjadi lebih baik antara kaum walaupun matlamat 30, 40, 30 tidak tercapai sepenuhnya, dan ketiga; pertumbuhan

Pendirian ini tidak secocok dengan konsep Barisan Nasional, dan pada satu ketika hampir memecahkan pakatan UMNO/MCA yang menjadi tunggak Barisan Nasional. Tetapi kepimpinan MCA berjaya membendung sentimen dan pendekatan ala DAP ini.

Hari ini apa yang berlaku ialah DAP yang berasa terancam kerana kerjasama Melayu/Cina melalui UMNO/MCA lebih berkesan dalam memberi kejayaan kepada MCA. Walaupun DAP kadang-kadang memenangi lebih banyak kerusi, tetapi DAP tidak berjaya memerintah walaupun di peringkat negeri.

Justeru itu perjuangan DAP bagi pihak orang Cina tidak pernah berhasil. Hanya yang dapat dibuat oleh DAP ialah mengeruhkan suasana dalam negara.

DAP juga sudah berputar 180 darjah dan bukan sahaja sanggup bekerjasama dengan Semangat 46 dan berjanji menerima kepimpinan Semangat 46 jika berjaya membentuk kerajaan, tetapi DAP sanggup juga bekerjasama dengan Pas, parti yang begitu ekstrim yang mendakwa kononnya akan membentuk pemerintahan Islam ala Pas.

Apakah yang DAP tawar kepada kaum Cina yang lebih baik daripada MCA? Yang akan diperolehi oleh kaum Cina jika DAP berjaya ialah hanya Ketua Menteri Pulau Pinang akan terdiri daripada Lim Kit Siang dan bukan Dr. Koh Tsu Koon.

Perdana Menteri dan Menteri-Menteri Besar akan terdiri daripada orang Melayu juga — Melayu daripada Semangat 46 atau Pas.

Tidak ada apa-apa yang boleh dilakukan oleh DAP bagi pihak orang Cina, yang tidak dapat lebih dijayakan oleh MCA dan Gerakan. Masyarakat Cina Malaysia patut sedar akan hakikat ini. Sebagai parti pembangkang pun, tidak ada apa yang boleh dibuat oleh DAP.

Justeru itu, MCA tidak harus terikut-ikut dengan cara-cara DAP. Sebenarnya DAP yang terpaksa mengikut MCA dan strateginya.

Tetapi sekarang ada orang Melayu yang terpicik dengan kerjasama DAP-Pas sehingga ada kemungkinan DAP mempengaruhi lebih ramai lagi orang Melayu.

Dalam pilihanraya yang lepas memang ada bukti penyokong Pas memberi undi kepada DAP. Jika orang Melayu menganggap MCA terlalu chauvinis, sukar bagi calon MCA mendapat undi mereka.

Daripada segi perhitungan politik sokongan pengundi Melayu

gang. Inilah cara yang terbaik dan inilah rahsia kestabilan negara.

Semakin lama semakin ramai ahli MCA yang terdiri daripada golongan muda.

Golongan muda ini harus faham sejarah, asal-usul, tradisi dan sistem yang telah dibentuk oleh pengasas-pengasas MCA.

Jika mereka tidak termaklum akan perkara-perkara ini, maka mungkin mereka akan mengenehkan asas-asas yang sehingga kini menjadikan negara kita Malaysia begitu stabil dan makmur.

Adalah lebih baik kita membahagi-bahagikan kekayaan yang bertambah daripada kita berebut-rebut apa yang ada sehingga mencetuskan rusuhan dan ketidakstabilan yang mengakibatkan kemerosotan ekonomi.

Justeru itu semua pihak harus berusaha dengan gigih untuk menjayakan Dasar Pembangunan Nasional, Rancangan Malaysia Keenam dan wawasan 2020.

Ke arah mengekalkan kestabilan politik ini adalah amat penting pemimpin-pemimpin Barisan Nasional menerus serta meningkatkan kerjasama rapat yang terjalin di antara mereka. Pihak-pihak lawan yang tidak senang melihat Barisan Nasional menjadi bertambah kukuh dan stabil akan terus cuba dan berusaha untuk memecah-belahkan perpaduan di kalangan parti-parti komponen Barisan Nasional.

Mereka sedar bahawa selagi perpaduan di kalangan parti-parti komponen Barisan Nasional kukuh dan kuat, selagi itulah mereka tidak akan dapat memperluaskan pengaruh politik mereka.

Justeru itu, dari masa ke semasa, mereka akan cuba menimbulkan isu-isu lapuk dan yang tidak relevan yang mereka harap dapat digunakan untuk mengelirukan orang ramai.

Kita akan dapat menangkis dakyah-dakyah mereka jika kita mengutamakan kepentingan negara daripada kepentingan diri sendiri. Kepentingan negara mendahului segala kepentingan yang lain.

Negara kini telah melangkah ke era baru yang mana matlamat kita ialah menjadikan Malaysia sebuah negara maju dalam semua bidang menjelang tahun 2020. Tanggungjawab ini adalah tanggungjawab semua kaum.

Oleh yang demikian, kita semua mestilah menumpukan hati, usaha serta tenaga dengan bersungguh-sungguh untuk mencapai segala matlamat yang telah kita tetapkan bersama.